

A szólás szabadságáról ? mihez van joga az idegeneknek?

2015 február 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A szabadság és a demokrácia zászlóit nem véletlenül emelték olyanok a magasba a harmadik világban, akik el?tte Párizsban és Angliában jártak egyetemre, hogy azután irtózatosan kegyetlen és vérengz? diktátorok legyenek bel?lük {...}

„...hiszen ahány városállam eddig még más néppel társult és kés?bbi bevándorlókat fogadott sorai közé, legnagyobbrészt összet?zött velük...” (Arisztotelész: Politika)

{...} a szabadság és a demokrácia nagyobb dics?ségére.

Mindezt arról írja a derék sztagirita, hogy Szübarisz polgárai, miután a krotoniak legy?zték és el?zték ?ket, az Athén által szervezett új telepesekkel megalapították Thurioi gyarmatát. Sehogyan sem tudtak azonban meglenni egymással, és az újonnan érkezett telepesek innen is el?zték az ?slakos szübarisziakat. Immár egyedül távolabbra, a Traeis folyó környékére vándoroltak, ahol aztán új várost alapítottak.

Arisztotelész – a realista zseni – ezúttal sem tévedett. A „Politika” cím? m?vében még számos hasonló példát hoz, amelyek mind azt bizonyítják, ami a tétele is: nem lehet az idegenekkel együtt élni. A beszivárgó bevándorlás következményeir?l mi magyarok igazán sokat tudnánk mesélni. De emlékezzünk Koszovóra vagy legutóbb Ukrajnára is.

A Charlie Hebdo „affér” kapcsán százával jelentek meg ilyen-olyan publicisztikák, amelyek szinte az összes bornírt ostobaságot összehordták, amiket korunk egy civilizációk közötti összecsapásról állítani szokott. Érdemes talán ezeket megvizsgálni egyenként is.

*

A legtöbb ilyen vélemény a szólásszabadság témáját feszegeti, amely ugyebár – az uralkodó emberijogizmus fel?l nézve – alapvet? emberi jog. Az emberi jogok azonban ugyancsak kétes fogalmi konstrukciók, hiszen például az élethez való jogból hibátlan logikával levezethet?k az élelemhez, lakáshoz, munkához, fizetéshez, ingyen sörhöz és az örök élethez való „jog” is, hiszen ezek elengedhetetlenek az „élethez”, ahogyan azt ma értjük.

A szabad szóláshoz való jog azonban a cifrábbak közé tartozik. Mindenekel?tt, az emberek egy részének van véleménye, ez az egyén tudásának vagy tudatlanságának, el?ítéleteinek, társadalmi rutinjának következménye. Ez az élete során szükségképpen és id?r?l id?re kialakul a fejében, nem pedig „joga” van hozzá. A modern szcientista világnézet szerint egyszer? anyagcseretermék, és mint ilyen, csak hordozójával együtt tiltható be. Teljesen más lapra tartozik, amikor a véleménnyel bíró egyén a véleményét megosztja másokkal is. Ez már társadalmi cselekvés, amelyet – a többi társadalmi cselekvéshez hasonlóan – az adott társadalom szabályai korlátoznak, olyképpen, hogy amit a közvélekedés „rossznak” tart, azt tiltják. Azért tiltják, mert pontosan tudják, hogy a szó a leghatalmasabb fegyver. A legtöbb társadalomban például tilos valaki vagy valakik legyilkolására buzdítani ? kivéve természetesen a háborúkat, mert olyankor nem szabad felhívni valakit az ellenség megkímélésére, hiszen az, akkor és ott ugyebár hazaárulás.

Ha történetileg nézzük, a szólásszabadság jelenleg uralkodó felfogása – mint annyi más furcsa dolog – a francia forradalom (az utolsó rabszolgalázadás, ahogyan Nietzsche nevezte) terméke. Követelésének célja akkoriban nagyon is konkrét volt: a felvilágosodás nagyjai szerették volna szabadon lázítani a cs?cseléket a király és els?sorban az egyház ellen. Az ilyesforma propaganda eszköze els?sorban már az id? tájt is a gúny volt. Mert az emberek már akkor sem voltak vev?k az ateista filozófiai fejtegetésekre vagy az egyház- és társadalomszociológiai vizsgálatokra, viszont jót tudtak röhögni a kövér, parázna egyházfikról készített gúnyrajzokon. Mindenkit a saját színvonalán lehet meggy?zni valamir?l. A hatalomra került forradalom azután egyb?l kanonizálta is a szólásszabadságot, és legott el is kezdte guillotine segítségével kiirtani azokat, aki éltek is vele, de nem dics?ítették a forradalmat. Ekkor azonban már kés? volt: a szellem kiszökött a palackból és nem akaródzott neki visszamenni.

Még ezzel sem lett volna különösebb baj: a szólásszabadság azon dolgok közé tartozik, amelyeket teoretikusan, konzisztens logikával sem korlátlanul tagadni, sem korlátlanul helyeselni nem lehet. A probléma az, hogy az id?k folyamán a nekivadult skriblerek óriási és egyre növekv? tömegei kezdtek harcolni az emberek figyelméért, hiszen ebb?l éltek. A tömegek korában azonban nem lehet mással felkelteni ezt a bizonyos figyelmet, mint egyre durvább és obszcénebb blaszfémiával: különösen jellemz? ez az internet népére.

A szavak, a gondolatok szabad versenye nem a min?ség irányába visz, hanem éppen ellenkez?leg. A szólásszabadság értelmes korlátja az lenne, ami nem jellemz? korunkra: a stílus. Bár megjegyzem, az undorító stílus és aki használja, együtt tökéletesen megvalósítják forma és tartalom kívánatos egységét – az undorító szavak mögött megfelel?en undorító emberek találhatóak, elég csak a blogok kommentfolyamaiba beleolvasni.

A hiten, valláson – bárkik hite és vallása is legyen – gúnyolódni sötét dolog, különösen ilyen obszcén módon. Akik ezt teszik, többnyire sejtelmük sincs, hogy mir?l is gúnyolódnak. Különösen érdekes ez a gúnyolódási szabadosság olyanok klaviatúrájából, akik amúgy hihetetlen érzékenységgel bírnak a kisebbségek iránt – már ha nem gy?lölik éppen ?ket, mint például a vallásosak kisebbségét. Nekik kéne elgondolkodni azon, ha lenne mivel, hogy a hittel bíró emberek – pontosan az általuk oly nagy élvezettel idézett statisztikák szerint – kisebbségben vannak napjainkban, és mint ilyenek, védend? érzékenység?ek. Tudom, a stílust és az érzékenységet nem lehet számon kérni. Vagy van valakinek, vagy nincs, és akinek eddig nem volt, annak ezután sem lesz.

*

Létezik a szólásszabadságnak egy manapság ugyancsak divatos megközelítése is, ez úgy akar rá tekinteni, mint egy ún. garantált alapjogra. Kétségtelen, hogy az alkotmányok, törvények és más effélék „garantálják” a szabad szóláshoz való jogot. Persze csak akkor és annyiban, amennyiben a törvények alkotóinak az érdekében áll. Ezt annál is könnyebben adják, mert a nyilvánosság fórumait, az információkhoz való hozzáférést egyre kifinomultabban tudják manipulálni. Vajon a médiából áradó hazugság és félinformáció is belefér a szólásszabadságba?

A másik központi elbeszélés forma – amely visszaköszön Kardos Gábor Mandineren publikált írásában is – a fehér ember, a „nyugat” b?nössége a Közel-Kelet és Észak-Afrika népeivel szemben. Természetesen ez is több sebb?l vérzik. El?ször is, a közel-keleti népeket nem az európaiak, hanem az Ottomán Birodalom gyarmatosította közmegelégedésre, és éppenséggel a függetlenségüket köszönhetik az európaiak békéjének. Az 1,4 millió iraki halott, akikre a szerz? hivatkozik, nem els?sorban az európaiak vagy amerikaiak fegyvereit?l halt meg, hanem a véreskez? Szaddam bukását követ? törzsi és bandaháborúkban, illetve mostanában az Iszlám Állam tevékenysége nyomán. Szaddamnak a legvérmesebb álmaiban sem fordult el? olyan jó kis népirtás, mint amit a volt alattvalói a bukása után önszorgalomból elkövettek és elkövetnek.

Igaz, a világ legkülönböz?bb részein európai és amerikai gyarmatosítás történt, ami helyenként meghökkent? vérengzéseket eredményezett, ám mindez semmi volt ahhoz képest, ami a gyarmati kivonulás, pardon, felszabadítás után következett. A gyarmatosítók után érkez? diktátorok gyorsan bebizonyították, hogy a tömegmészárláshoz nem kellenek fehér emberek, elég ahhoz a kalasnyikov. Ennél már csak ott történt nagyobb emberirtás, ahol nem volt diktátor, és a gyilkosságok anarchikus körülmények között történtek: minden törzs minden törzs ellen és minden rablóbanda mindenki ellen. A gyarmattartók nem demokratikusan és az emberi jogokra tekintettel tartottak gyarmatot – ez igaz –, vegyük azonban figyelembe, hogy a demokrácia és az emberi jogok fogalmairól a gyarmatok lakói sohasem hallottak volna a gyarmattartók nélkül. Ezek a mi fogalmaink. Nincs az a dzsungel vagy sivatag, ahol ezek valakinek maguktól eszébe jutottak volna. Legalább olyan ritka volt Indiában a demokratikus maharadzsa, mint Afrikában az emberi jogok alapján uralkodó törzsf?nök.

A szabadság és a demokrácia zászlóit nem véletlenül emelték olyanok a magasba a harmadik világban, akik el?tte Párizsban és Angliában jártak egyetemre, hogy azután irtózatosan kegyetlen és vérengz? diktátorok legyenek bel?lük a szabadság és a demokrácia nagyobb dics?ségére. Ezek a mi eszméink: hogy jók vagy rosszak, az nálunk is vitatható, de a harmadik világban valóban mérgez?ek. Exportjuk, hogy ne mondjam, a kulturális imperializmus mintapéldái.

*

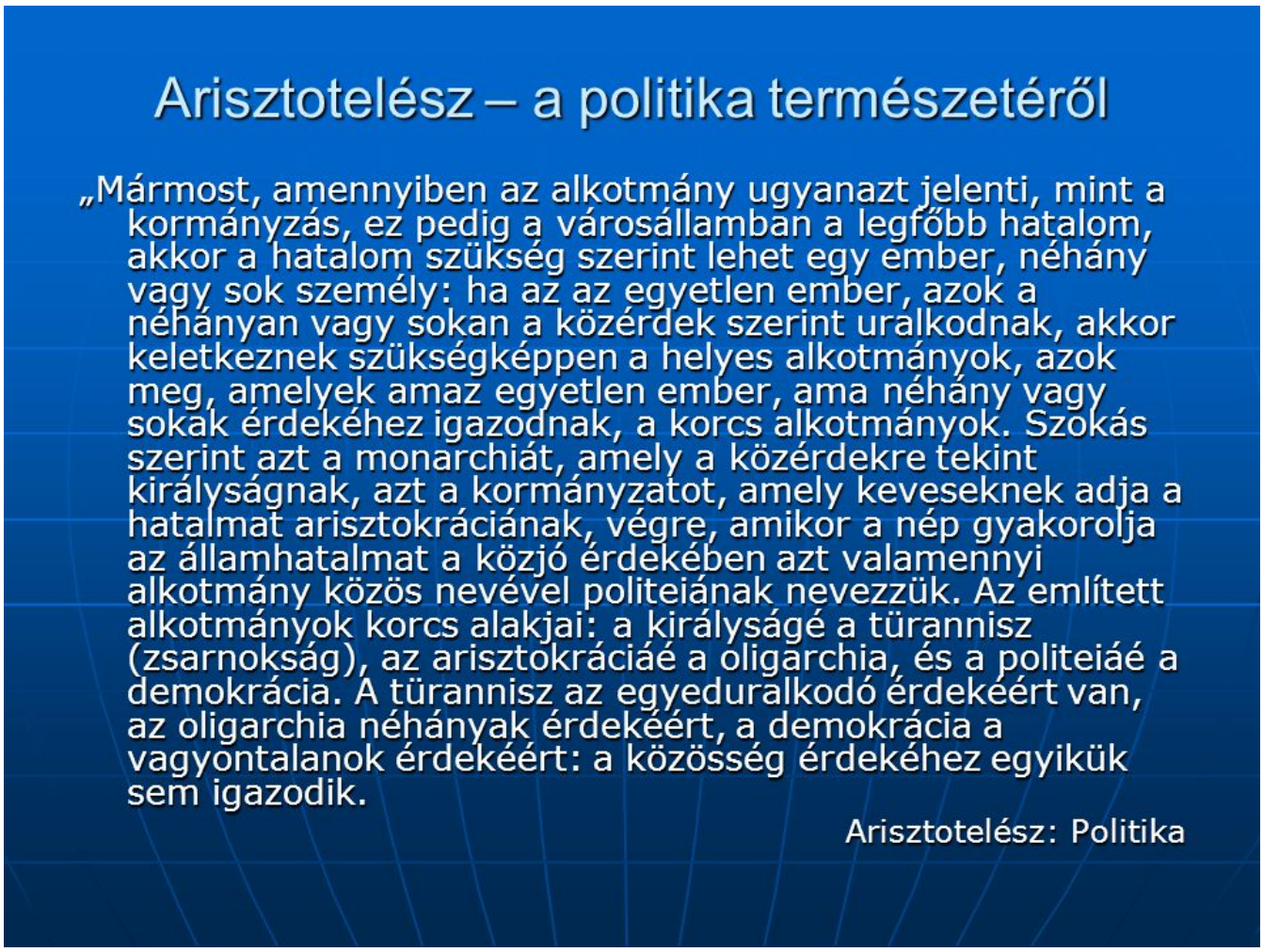
A másik, a jeles borozófus által is említett gondolat a gyarmatok „kizsákmányolása”. Ezt általában az ásványi kincsek „elrablása” értelmében használják. Ez érdekes gondolat. Az arabok sohasem fúrtak volna lyukat a földbe az olajért, a teve sem tud ugyebár ? inkább dühöngtek, ha nem vizet találtak a kútban, ahogyan az afrikaiak sem ástak volna bányákat ritka fémekért, mert azt sem tudták, hogy mi az. Olyan ez, mint az indonézek esete, akik nehezményezték, hogy a britek „elrabolják” a gumit t?lük – holott éppen ellenkez?leg, a britek vitték oda a kaucsukfát Brazíliából, ahogy a latin neve, Hevea brasiliensis is mutatja. Amint például a teát is Ceylonba és Indiába. Az angolok mindig fizettek a helyi uralkodóknak a bányászati jogokért, igaz keveset, de hát ilyen kapitalizmus. Becsapták a bennszülötteket? Igen, ahogyan minket is becsaptak és becsapnak, ha tehetik. Hosszan lehetne értekezni a gyarmatokról és a kizsákmányolásról, most nem teszem, tessék elolvasni egy Bauer Tamás nev? közgazdász m?veit a gyarmatosításról.

Mindez nem lenne nagy probléma. A hazug történelemtanítás és az ismerethiány mindennapi tünete lenne csak, ahogyan az megszokott. Azonban nagyon komoly mítoszképz? ereje van, mint a legtöbb téveszmének. Érdekes megfigyelni egyébként, hogy az okos és igaz dolgok mennyivel lassabban és kisebb hatással terjednek el a köztudatban, mint a marhaságok. A huszadik század második felében – komoly KGB-s hátszéllel – kezdett elterjedni a balos nyugati körökben a szegény szerencsétlen, elnyomott, kizsákmányolt bennszülöttek legendája és az ebb?l következ? b?ntudat, amelyet éreznünk illene. Ez mára odáig fejl?dött, hogy – mint Kardos Gábor írásából is kit?nik – amikor a harmadik világban egymást verik agyon, arról is mi tehetünk; és a sok libi azon rémüldözik, hogy a párizsi merénylet „fokozza a bevándorlás-ellenes hangulatot”. Nem tanulnak ezek semmib?l, kárba is vész a terroristák leckéje.

*

A közel-keleti t?zfészek oka Izrael állam léte ? ha már valamiféle egyszer? okra akarjuk visszavezetni a dolgokat. Amióta Izrael létezik, jó néhány háborúban, általában néhány nap alatt laposra verték a nagyszájú muzulmán szomszédaikat, és ez kétségtelenül frusztrálólag hat rájuk. És mivel nyilván semmi kedvük beismerni alkalmatlanságukat, hát a nyugati országokat – els?sorban Amerikát – kezdték hibáztatni a vereségekért. Azért robbantanak és lövöldöznek a nyugati világban, mert itt könnyebben megtehetik, mint mondjuk Izraelben.

Amir?l valóban mi tehettünk, az az, hogy saját mesterséges b?ntudatunk és ideológia-vezéreltségünk okán beengedtük ?ket anélkül, hogy kell?en megköveteltük volna a helyi szokások és normák követését. A „menekültek” pedig megállíthatatlanul özönlenek kamionokon, hajón, autógumin és mosótekn?ben, hogy majd újabb és újabb elmebeteg merényl?k jelenjenek meg a nyugati külvárosok szeméthalmain. Mert bárki bármit is mond, nem fogják itt jól érezni magukat. Nekik a mecset kell, az imám és a saria, és joguk is van mindehhez – otthon. Ez nem munkalehet?ség vagy életszínvonal kérdése, hanem a kulturális kényelemé, amit csak az övéi között érez az ember.

Ez pedig a mi világunk és azért ilyen, mert mi érezzük itt kényelmesen magunkat, ilyenre csináltuk. Más kérdés, hogy már nekünk sem nagyon tetszik. A szegény népeknek mindig is fájt a foga a gazdag országokra. Az iszlám országok többször megpróbálkoztak Európa kirablásával, minket, magyarokat is sikerült kirabolniuk a történelem során. Most a nyílt támadással felhagyva a beszivárgással próbálkoznak, és a terrorakciók mutatják, hogy úgy érzik, sikeres volt.

Ostoba, aki nem tanul mások eredményeib?l. Csak azt tehetjük, hogy okulunk az izraeli módszerekb?l: ha kell, falat a határokra! Az engedékenység nem vezet sehová: a háborús országokból, háborús morállal érkez?k csak gyengeségnek tekintik a megenged? liberális politikát, az egyrészt-másrészt gondolkodást. A világ vezet?i összeszaladtak és majd most lesz ellenlépés. Bizony. Tartok t?le, hogy amerikai mintára nekünk kell majd testnedvmintákat adni a repül?tereken, hogy nehogy felrobbantsanak bennünket. Mert ez nyilván sokkal logikusabb, mint kitiltani azokat, akik rászolgáltak. A bevándorlóink meg vannak gy?z?dve róla, hogy ? mint az idézett Szübarisz lakói egykor ? mi is képtelenek vagyunk már nagy jólétünkben az önvédelemre. Nehogy igazuk legyen.

http://mandiner.blog.hu - Írta: aristo

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló